

Stina Feldt

Bij wie?

Atelierista Stina Feldt van de Amsterdamse opvangorganisatie Kleinlab, waar de creatieve ontwikkeling van kinderen vooropstaat. KIDDO kijkt een dagje mee in het atelier van een kunstzinnig geschoolde pedagogisch medewerker.

9.30

'Bij Kleinlab gaan we ervan uit dat kinderen van nature nieuwsgierig zijn en de wereld willen ontdekken. Vanuit dat idee ga ik met ze aan de slag. Ik ben atelierista, een kunstzinnig geschoolde pedagogische medewerker. In het atelier van Kleinlab werk ik vooral met de kinderen van vier tot en met twaalf jaar. Vaak begin ik met het onderhoud. Ik kan gerust twee uur bezig zijn met het slijpen van de potloden en het aanvullen van creatief materiaal. Noem materialen en ik heb ze. Het moet prikkelend blijven. Vooraf zet ik wat neer, bijvoorbeeld papier, lijm, scharen en plakband. Als de kinderen eenmaal bezig zijn, vul ik dat aan of ruil ik het met wat anders, zoals schelpen of macaroni. Of ze pakken er zelf andere dingen bij om vorm

te geven aan hun ideeën, gedachten en fantasieën. Altijd ben ik weer verbaasd over wat kinderen kunnen. In de flow van het bezig zijn, bedenken ze dingen die ik van tevoren niet had kunnen bedenken. Zo bouwde een

lega's die op de groepen staan, ervaren hoe het is om, net als de kinderen, met verschillende materialen en technieken te werken, zoals laatst met vilt en zeep. Net als de kinderen zijn ze dan even onderzoekers. Soms zijn ze verrast door de rust die hen overvalt als ze bezig zijn en door wat ze met materialen kunnen. Door nieuwsgierigheid pakt een activiteit vaak anders uit dan ik had gedacht. Zo had ik voor de peuters vilt klaargelegd, met daarbij lauw water en zeep in een plastic fles. Vilt vonden ze fijn om te voelen, maar die fles was het helemaal. Vooral om hem leeg te spuiten. Ze leerden mij: zo zouden we verder kunnen gaan. De volgende keer vullen we de binnenzandbak met water en zet ik er bakjes en flessen bij. Hoe de kinderen iets gebruiken, bepaalt hoe we verder gaan.'

14.30

'Ik stel veel vragen. Kinderen van de buitenschoolse opvang, die 's middags in het atelier komen, heb ik gevraagd hoe ze blokken hout aan elkaar vast konden maken. Daarvoor had ik tape en touw klaargelegd. Er ontstond onrust. Om blokken te bevestigen heb je spijkers nodig, vonden ze. Pas toen ze een ander met touw bezig zagen, gingen ze los. Ook met het plakband, waarvan ze uitzochten hoeveel je ervan moest gebruiken, bleven de blokken aan elkaar zitten. Natuurlijk heeft niet iedereen altijd zin in wat ik op tafel heb gezet. Wie het echt niet leuk vindt, mag iets anders gaan doen. Maar meestal kunnen de kinderen het niet laten om op zijn minst te proberen iets van de spullen te maken.'

17.30

'Je doet het samen met de kinderen, dat is de gedachte van Kleinlab die me zo aanspreekt. Samen ontwikkelen en groeien. Samen de dag afsluiten hoort daar ook bij, en mede daarom ga ik aan het einde van de middag met de kinderen die in het atelier bezig waren naar de ruimte van de buitenschoolse opvang. Samen drinken en eten we nog wat, voordat ze naar huis gaan. We babbelen, ze lezen een boek. Het is fijn om ook daar met ze te zijn, en niet alleen in het atelier. Dan zie ik ze ook even op een andere manier, in een ruimte die toch een beetje als een thuis voor ze is.'

10.00

's Ochtends documenteer ik de werkstukken van de kinderen op onze grote prikborden en heb ik vaak creatief overleg met collega's. Daarin bespreken we wat er op de groep speelt en hebben we het over onze benadering van een activiteit en de uitvoering ervan. Soms laat ik mijn col-

'Dat kinderen iets durven maken zonder dat iemand zegt hoe, vind ik bijzonder'

jongen laatst een vliegtuig van buizen en sleutels. Dat ze zich hier zo vrij voelen dat ze dat durven, vind ik bijzonder. Dat ze volledig op zichzelf vertrouwen om iets te maken, zonder dat iemand ze vertelt hoe het eruit moet zien. Zo wordt zichtbaar, wat hen bezighoudt.'

